

skal være forsynet med Lasteliniermærker og med Fribordscertifikat, selv om det kun gaar i indskrænket Fart. Dette er det nye, at Skibe af den Art, jeg nævnte, altsaa Skibe, som gaar i indskrænket Fart, skal have Lasteliniermærker og Fribordscertifikat.

Jeg maa maaske kort minde om, hvad disse to Begreber betyder. Et Tilsyn skal efter nøje Prøvelse af et Skibs Konstruktion og hele Forhold afgive Certifikat, der angiver, hvorledes Skibet maa være lastet under de forskellige Forhold, og paa Skibet skal der være afsat saakaldte Lastelinier, som sætter Kontrollen i Stand til at overvaage, om Fribordscertifikatets Bestemmelser er overholdt.

En saadan Pligt til at have Lastelinier med tilsvarende Certifikat har altsaa ikke eksisteret for disse mindre Dampere, der gik i indskrænket Fart, men man maa nu aabent erkende, at der her har været et Hul i Loven, som ogsaa fremhævet af den højtærede Minister. Jeg erkender, at hvis der sker en Forandring som den her tilsigtede, der ved første Øjekast hovedsagelig drejer sig om, hvor dybt Skibet maa lastes, vil allerede meget være vundet, idet det i Loven af 29. Marts 1920 § 19 er bestemt, at Toldvæsenet har Pligt til før Udklareringen at paase, at Skibet ikke er lastet dybere end tilladt efter Fribordscertifikatet. Det kan betragtes som en Kendsgerning, at hvis man havde haft denne Bestemmelse i Tilfældet „Thor“, og hvis den, som man maatte vente det, var blevet overholdt, idet Toldvæsenet havde tilset Skibet, vilde den paagældende Ulykke ikke være sket. Hvad jeg her har sagt, gælder altsaa hovedsagelig Bestemmelsen om, hvor dybt et Skib maa trykkes ned. Tilbage bliver Spørgsmaalet om Skibets Stabilitet. Skibets Stabilitet betegner Skibets Evne til at holde sig paa ret Køl, dets Evne til at staa overfor Sidepaavirkning, og for at blive forstaaet maa jeg maaske pege paa, at dette er i høj Grad afhængigt af, hvorledes Lasten staves. Hvis man f. Eks. lægger den letteste Last i Bunden og den tungere ovenpaa, vil Skibet selvfølgelig være mindre stabilt end under det omvendte Forhold. Jeg kan pege paa det ganske nærliggende, som de fleste af Tingets ærede Medlemmer har prøvet som Dreng: Leger man med en Pind, der forestiller et Skib, og lader den sejle i en Spand Vand, vil Pinden kunne bære en Sten, hvis den ligger roligt, men ved den mindste Bølgegang vælter den. Det samme gælder for et Skibs Vedkom-

mende, og dette Forhold er af den største Betydning. Det er dog selvfølgelig endnu vanskeligere at overvaage for en Kontrol end det Forhold, hvor dybt Skibet trykkes ned, og derfor vil det være overordentlig vanskeligt, ja, maaske umuligt at naa til den indgaaende Kontrol, som i og for sig vilde være ønskelig paa dette Punkt, og det vilde være urimeligt at gaa til en saa kostbar og vidtløftig Kontrol i Betragtning af de forholdsvis faa Ulykker, der, som jeg før omtalte, i Virkeligheden er sket i Aarenes Løb. Der bliver her ikke andet at gøre end at stole paa, at Lastelinier og Fribordscertifikaterne normalt vil blive fastsat af det paagældende Tilsyn ud fra Betragtninger, der ogsaa til en vis Grad omfatter Skibets Stabilitet, og saa for øvrigt at stole paa Skibsføreren, som har det hele og fulde Ansvar for Skibets Bestuvning, noget, jeg mener man med saa meget større Ret vil kunne gøre, som det jo er en Kendsgerning, at Skibsføreren sætter sit eget Liv i Pant for det, han her bestemmer. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne slutte mig til den højtærede Ministers Forslag paa det Punkt, der angaar Sikkerhedsforanstaltningerne.

Jeg vender mig dernæst til Afgiftsparafrafferne, der, som jeg før nævnte, er fremkaldt af, at den bestaaende Lov kræver en Revision før Udgangen af 1925. Den højtærede Minister har oplyst, at det i sin Tid har været Rigsdagens Hensigt, at Skibsfarten selv skulde bære noget over Halvdelen af de Udgifter, Tilsynet medfører, og vi har ligeledes faaet oplyst, at Statens Udgift er nogenlunde uforandret, idet Udgiften ganske vist er steget noget, men den Indtægt, som man har fra Erhvervet, er samtidig steget saaledes, at det nogenlunde dækker. I dette Spørgsmaal har Ministeren, som vi ogsaa hørte ved Sagens Forelæggelse, haft Henvendelser fra Rederne, der ønsker dels en Nedsættelse af Afgiften, dels en Reduktion af Tilsynet. Jeg er paa dette Punkt ganske enig i de Betragtninger, den højtærede Minister fremsatte. Det forekommer mig aldeles utvivlsomt, at der bør findes et Tilsyn, idet der her foreligger en Opgave, der vedrører ikke blot Skibsfarten som saadan, men hele Samfundet, og det forekommer mig ogsaa, at man alene af Hensyn til Udlandet maa have et Tilsyn. Af førstnævnte Grund finder vi det rimeligt, at Erhvervet selv betaler en Del af Omkostningerne ved Tilsynet, og det forekommer mig, at det hidtil anvendte Forhold i saa Henseende er ganske rimeligt. Der har, som sagt, været rettet Hen-